

ČOVJEČE, SPOZNAJ SAMOGA SEBE

MAN KNOW THYSELF
GNOTHI SEATON

Music of the spheres

Kirpal Singh

Naslov izvornika: "Man! Know thyself", Kirpal Singh, Delhi 1955.

Nakladnik: Udruga Jedinstvo čovjeka Hrvatska (Unity of Man Croatia)

Prijevod s engleskog i lektorat: članovi udruge Jedinstvo čovjeka Hrvatska

Mjesto i godina izdavanja: Rovinj, 2018

Tisak: Frick Kreativbüro & online Druckerei Krumbach

Tiskano u Njemačkoj

ISBN: 978-953-58864-1-9

CIP zapis dostupan u računalnom katalogu Sveučilišne knjižnice u Puli pod brojem

Čovječe, spoznaj samoga sebe

Kirpal Singh

Prije nego sam 1955. godine prvi puta došao na Zapad, poslao sam knjižicu "Čovječe, spoznaj samog sebe!". Svijet me pozvao na osnovu te male knjižice, ne znajući ništa o meni. Mišljenja sam da jednostavne stvari, a ima ih mnogo, dotiču srce svakog.

O autoru

Kirpal Singh (1894. - 1974.) rođen je u Sayyad Kasranu, u dijelu Punjaba koji danas pripada Pakistanu. Dugi niz godina radio je u službi indijske vlade, bio je i dugogodišnji predsjednik Svjetskog udruženja religija (World Fellowship of Religions). Njegovi napori za promicanje mira i tolerancije te za razumijevanje među ljudima i nacijama nagrađeni su između ostalog i najvišim odličjem Suverenog malteškog vojnog reda, 1962. godine.

Kirpal Singh je u brojnim govorima, predavanjima i knjigama ukazivao na zajedničku jezgru svih religija, citirajući mudrace, proroke, svece i učitelje svih epoha, naglašavajući važnost samospoznaje i spoznaje Boga. Kompetentan kako u teoriji tako i u praksi, Kirpal Singh dao nam je ključ za razumijevanje pravg značenja svetih spisa. Njegove knjige prevedene su na više jezika, a njegov život bio je praktičan primjer onoga o čemu je poučavao.

1974. godine Kirpal Singh je sazvao Svjetsku konferenciju o Jedinstvu čovjeka održanu u Delhiju od 3. do 6. veljače na kojoj su sudjelovale delegacije iz tridesetak zemalja, kao i premijerka Indije s članovima kabineta. Zaključak konferencije bio je

da je čovječanstvo jedno, da su sve religije u svojoj esenciji jedno, a njihova je glavna

svrha da služe kao vodilja čovječanstvu na putu ljubavi i nesebičnog pomaganja.

Kirpal Singh je postavio temelj i dao smjernice za izgradnju humanitarnog, duhovnog i kulturnog projekta u Indiji, koji je nazvan Kirpal Sagar.

Od početaka stvaranja svijeta, kad su osvanule prve zrake buđenja svijesti o samome sebi, čovjek se počeo sve više i više baviti pitanjem vlastitog postojanja na ovom svijetu i tražiti uzrok i izvor svega stvorenog. Epohama je istraživao i uzalud se pitao, no sad ga je napokon njegova rastuća žeđ za znanjem potakla da prouči rezultate koje su drugi ostvarili na tom području.

Mudraci iz prošlosti i sadašnjosti pitali su: „Koje je to znanje kojim možemo spoznati sve ostalo?” i u istom dahu su odgovorili: "To je znanje o višem sebi - o istinskom čovjeku." Dakle, najviše znanje je ono koje se u teoriji i praksi bavi čovjekovom istinskom prirodom i njegovim odnosom prema Bogu. To je u biti prirodna znanost bez hipoteze koja nije podložna promjenama ni vezana za neko određeno vrijeme.

U drevnoj Indiji ta je znanost bila poznata pod imenom Para Vidya (znanost ostvarene istine ili znanost o onostranom), a s vremenom su se pojavili različiti nazivi koji su opisivali ovo znanje. Zatim je uveden naziv Aparā Vidya koji označava pripremu za dosezanje znanja Para Vidye. Ta priprema sastoji se vježbi koncentracije i meditacije (na tako mnogo načina), a oboje je neophodno potrebno za duhovni razvoj.

Čovjek neprestano mijenja ili uvodi nove nazive i terminologiju kako bi opisao ovu znanost. Učitelji su bili nazivani Sant, a metoda učenja Mat, i tako je nastao naziv Sant Mat, koji se u

današnje vrijeme najčešće koristi kao naziv za Put Učitelja. Drugi nazivi kao što su Shabd joga, Surat shabd joga, Sehaj joga, itd., također se upotrebljavaju kako bi opisali tu istu znanost.

Na sanskrtu riječ *sant* znači „Učitelj najvišeg reda“; a *mat* je mišljenje ili tvrdnja koju neki znalac potvrđuje kroz vlastito iskustvo. Ova znanost temelji se na rezultatima dugogodišnjeg kritičkog proučavanja, detaljnog istraživanja i cjeloživotne osobne provjere činjenica koje se temelje na praktičnom iskustvu svijesti o Sebi u čovjeku. Kompetentan Učitelj spreman je dati to iskustvo svijesti o Sebi svakome tko mu se obrati. Sant Mat je dakle učenje, metoda i put Svetaca.

Učitelji ne pridaju važnost titulama ni vanjskim obilježjima ljudi, niti činjenici da su mnoge religijske zajednice, grupe i krugovi proglasili tu znanost svojom i nazvali je po njihovim vođama ili osnivačima. Učitelji smatraju ove grupe školama u kojima čovjek, najplemenitije biće u svemu stvorenom, može učiti zajedno s drugima koji su, kao i on, djeca jednog te istog svemogućeg Oca.

Učitelj, nazivan i Sant Satguru, savršeno vlada i teorijom i praksom. Kompetentan je dati znanje i praktično iskustvo svim iskrenim tražiteljima istine, neovisno o njihovoj boji kože, socijalnom položaju ili vjeroispovjesti.

Svaki čovjek, bio on muškarac ili žena, siromašan ili imućan, mlad ili star, mudrac ili grešnik, obrazovan ili neuk, koji može razumjeti teoriju ove znanosti, ima pravo na to znanje.

Sadašnje stanje različitih vjerovanja i vjera

Rječnik definira Mat kao mudrost, no u govornom jeziku (u Indiji) misli se na vjersku zajednicu, grupu ljudi s određenim zajedničkim uvjerenjima ili vjerovanjima. Takva vjerovanja i mišljenja, proizašla iz necjelovitog znanja i učenja, nedovoljna su ako ih ne prati osobno iskustvo, i praznim riječima zavode tražitelja istine na krivi put.

Mnoge organizacije, vjerske zajednice i druge religijske grupe pružaju tražiteljima žednima duhovnosti samo nasljeđe knjiga, vjerskih iskaza i teorija - ništa više. Oni skrivaju vlastite nedostatke i slabosti iza fasade srdačne dobrodošlice, obilja tehnika i terminologije te svojevoljne upotrebe iskaza i citata iz ogromne količine literature prisutne na današnjem tržištu. Propaganda, gluma i pretvaranje zauzeli su mjesto praktičnog življenja duhovnosti. Iz tog razloga obmanuta javnost osjeća odbojnost prema svetim knjigama i mislima o Bogu. Posljedica svega toga je porast ateizma.

Vjerovanje u neku ideju ili činjenicu bez prethodnog preispitivanja ne služi na čast inteligentnom čovjeku. Naprotiv, odražava njegovo neznanje i lakovjernost. Svako uvjerenje koje se ne temelji na osobnom iskustvu i provjeri činjenica skoro da ništa ne vrijedi. Moderan čovjek želi jasno definiranu, provjerljivu znanost koja se može potvrditi osobnim iskustvom i konkretnim rezultatima. Zato moramo nastojati gledati vlastitim očima i slušati vlastitim ušima, a ne služiti se tuđima.

Samoanaliza

Čovjek se sastoji od tijela, uma (intelekt) i duše. Mi se naročito trudimo razviti se fizički i intelektualno, no vrlo malo toga znamo o duši, snazi koja vlada tijelom i umom. Tjelesne radosti nisu trajne, a tijelo i um imaju ograničenja koja ne možemo zanemariti. Mi dakle moramo potražiti vječni izvor sreće i mira u nama samima. Samoanaliza je prvi korak u tom smjeru.

Na ovoj razini nameću nam se mnoga pitanja i sumnje. Većina ljudi vjeruje da postoji Svemoguća snaga nazvana Bog, u kojeg većina ljudi vjeruje, štuje ga i o Njemu govori. Možemo li o Njemu znati nešto više? Možemo li ga vidjeti i pričati s Njim?

Na svako od ovih pitanja postoji jasan odgovor koji Učitelji daju u nekoliko riječi: " Da, možemo Ga vidjeti i pričati s Njim - ako se uzdignemo na Njegovu razinu". Učitelji to potvrđuju i govore nam da ne moramo čekati do smrti, već da i sada možemo dobiti to iskustvo. To je u skladu sa zakonima prirode koje zasad nedovoljno poznajemo.

U svemu oko nas, od sićušnog atoma do moćnog univerzuma, vidimo i osjećamo da vladaju zakoni prirode. Za dubokog mislioca ništa u ovom svemiru i u zakonima koji u njemu vladaju nije kaotično, slučajno ili nesigurno.

Da bismo ostvarili neki cilj, postoji zakon prirode, princip i metoda koja služi provjeri, ispitivanju i mjerenju rezultata našeg rada. Tako je i kod ove prirodne znanosti, a pažljivim proučavanjem mogu se u svim religijskim spisima naći slične metode, iako opisane drugim riječima i na različitim jezicima.

Želimo ući u Božje kraljevstvo i pitamo se kako. "Uz pomoć i vodstvo onog koji je sâm ušao u Božje kraljevstvo i koji nas tamo može odvesti", jednostavan je odgovor Učitelja. "Je li to moguće?". Učitelji opet odgovaraju: "To je znanje koje je toliko precizno i pouzdano kao što su dva i dva četiri." Nije dovoljno biti zadovoljan čitanjem svetih knjiga i pjevanjem himni i hvala Bogu. Mi moramo težiti istom onom stupnju razvoja kojeg su dosegli autori tih govora i znanja zapisanih u svetim knjigama. Njihovo iskustvo mora postati naše iskustvo, jer "ono što je jedan čovjek učinio, može učiniti i drugi" – naravno, uz pravo vodstvo i pomoć. Ne bismo smjeli stati prije nego dosegemo taj cilj.

Drugo pitanje glasi: "U nama je tek slabašna iskra ljubavi za Boga, je li to dovoljno da nam pruži nadu?", a sveci odgovaraju: "To je dovoljno da budete odabrani za tu najvišu znanost kojoj je cilj približavanje Bogu" i daju nam tračak nade i radosti. Kad bi samo ta mala iskra mogla prerasti u plamen!

Nadalje, kažemo: "Isus i drugi veliki učitelji pričali su s toliko ljubavi o Njemu, no mi smo grešnici i u ovom današnjem vremenu za nas nema nade." Učiteljev utješan odgovor glasi: "Nije važno jesi li i najveći grešnik, samo prestani dalje griješiti. Za svakoga ima nade, čak i u ovo kritično vrijeme."

U prastara vremena priroda nas je opskrbljivala materijalnim i duhovnim dobrima. U današnje vrijeme djeluje isti nepromjenjiv zakon i tako će biti i u budućnosti. Za gladne će uvijek biti hrane i za žedne vode. Neumoljiv i vječan zakon prirode o potražnji i opskrbi djeluje u svim vremenima.

Samo pomoću živućeg Učitelja možemo dobiti kontakt sa Svemogućim Bogom u nama. Sant Mat učenje ne preporuča kontemplaciju predmeta ili slika, jer to šteti duhovnom razvoju. Fotografije Učitelja drže se samo radi sjećanja i iz poštovanja, no ni u kojem slučaju ne bismo se smjeli vezati za takva vanjska prakticiranja.

Učenja Učitelja (Razvoj čovjeka)

U skladu sa znanosti Para Vidye, čovjek nema pravo zvati se čovjekom u pravom smislu riječi sve dok nije stekao potpuno znanje. Ono obuhvaća teoretsko i praktično znanje o istaknutom položaju čovjeka u svemu stvorenom, o njegovim sastavnim dijelovima - tijelu, umu i duši, prema redoslijedu njihove važnosti. To znanje obuhvaća i odnos čovjeka prema nevidljivoj snazi nazvanoj Bog, a Njega bi trebalo doseći za vrijeme ovozemaljskog života. Onaj tko ovo ne razumije, nije usvojio ni prvu lekciju i tek mora naučiti abecedu znanja o čovjeku. Sveci iz tog razloga izričito naglašavaju važnost razvoja čovjeka.

Satsang

Kad Učitelj-svetac znanstveno proučene činjenice, proizašle iz prakse i iskustva, usmeno izlaže i objašnjava skupini ljudi, to se naziva Satsang (vanjski). Taj Satsang čini teoretski dio učenja, dok se praktični dio sastoji od stvarnog iskustva koje nam pomaže da se razvijamo i napredujemo na unutarnjem putu. To praktično iskustvo naziva se meditacija ili Satsang (unutarnji). Savjesno prakticiranje meditacije donosi nam plodove već za nekoliko dana ili tjedana. Nije potrebno godinama čekati na rezultate, iako naš napredak do određenog stupnja ovisi o našoj duhovnoj pozadini.

Istinski Učitelj daje nam direktno unutarnje iskustvo već pri prvoj meditaciji. Kada se taj praktični aspekt zanemari, bilo radi manjka ustrajnosti ili odlučnosti, bilo zbog nemara ili nepovoljnih vanjskih okolnosti, učeni ljudi iz raznih religija i vjerskih zajednica počinju sve više i više teoretizirati. Tada ova znanost počinje propadati i čovjek u njoj ne nalazi utjehu. To se obično događa kad kompetentni Učitelj napusti tijelo. Međutim, uvijek budu poduzete odgovarajuće mjere da ova znanost u svakom novom dobu ponovno oživi, kada pozitivna i negativna snaga započnu novi ciklus - pozitivna snaga kroz djelovanje Učitelja, a negativna snaga kroz takozvane učitelje koji nemaju praktičnog iskustva ili su izgubljeni u teoretskim diskusijama. Duše-Učitelji, iako izvana izgledaju poput običnih ljudi, mnogo su više od njih. Kao što nam je teško prosuditi kompetenciju nekog

znanstvenika, liječnika ili inženjera sve dok nam oni ne pokažu svoja znanja i vještine, tako ne možemo prepoznati i procijeniti znanje i kompetenciju jednog Učitelja dok ne dobijemo iskustvo Božanske snage koja djeluje kroz Njega.

U ovoj znanosti ništa nije tajnovito ni misteriozno. Njen cilj je konstruktivan i svima je od koristi, stoga su sveci odgrnuli zastor tajnovitosti koji obično pokriva mistična učenja, kako bi ih učinili dostupnima svim tražiocima.

Kroz svece djeluje jedna nevidljiva Snaga. Zašto ta Snaga želi ostati skrivena ljudskom oku pitanje je koje bismo direktno trebali postaviti kada dođemo u kontakt s ljudskim tijelom kroz koje ta Snaga djeluje. To je jedini posrednik kojim se možemo približiti toj Snazi. Ako želimo koristiti električnu struju, moramo otići do prekidača ili električnog stupa koji nas spaja sa elektranom.

Nevidljiva Snaga može se nazvati Morem ljubavi. Kad se želimo okupati u moru, idemo do obale gdje je voda plitka i možemo reći da smo se okupali u moru. Na isti način, da bismo doživjeli ovu Snagu i od nje nešto dobili, moramo otići k jedinom izvoru kontakta – k Učitelju-svecu.

Život poslije smrti

Sveci nam govore da je priroda čovjeku podarila mogućnost da svojevoljno napusti tijelo, uzdigne se do viših duhovnih nivoa i ponovno se vrati u tijelo. Sveci pomažu svakom tražiocu ponaosob i svatko dobiva praktično iskustvo, koliko god malo ono bilo, već na prvoj meditaciji za vrijeme Inicijacije. Onaj tko je kompetentan dati osobno iskustvo povlačenja ili (privremenog) odvajanja od tijela i time postaviti tražitelja na put povratka Bogu - istinski je Učitelj, Svetac ili Satguru. Predstavnici različitih vjerskih organizacija trebali su ispuniti taj zadatak, no prosudimo sami u kojoj im je mjeri to u današnje vrijeme uspjelo.

Iskustvo iz prve ruke koje dobivamo milošću istinskog Sveca, samo po sebi je rješenje problema smrti. U Bibliji piše: "Zaista, zaista kažem ti, ako se tko ponovo ne rodi, ne može ući u kraljevstvo Božje."

Biti ponovno rođen znači napustiti tijelo i ući u onostrano, a to je prijelaz iz fizičkog u astralni nivo. Jednog dana morat ćemo napustiti ovu prolaznu građevinu tijela koja, poput zgrade od opeka i žbuke, s vremenom propada. Protiv te "smrtne kazne" ne možemo uložiti žalbu zakonu prirode. Bojimo se smrti zbog agonije i patnje koje je prate, kao i zbog neizvjesnosti što je u onostranom. Strahujemo od bolesti jer nas ona približava vratima smrti. I tako se borimo kako bismo živjeli, iako znamo

da nam je kraj zapečaćen. Kad započne proces propadanja, nikakve umirujuće riječi liječnika, prijatelja, rođaka ili svećenika ne mogu nam donijeti mir i utjehu. To je prirodni tok stvari, prirodu ne možemo prevariti.

Ima li tome lijeka? Samo je jedan izlaz iz tog ponora očaja: naučiti i prakticirati prirodan proces povlačenja struje duše iz tijela, i to za vrijeme života, dok smo još u svjesnom stanju. To se može učiniti uz pomoć Učitelja, i bez ikakvih poteškoća ili bolova. To nije samo mogućnost, to je jedna vrlo važna činjenica. Bit ćemo bezgranično radosni kad otkrijemo tajnu koja je čovjeku tisućljećima bila neotkrivena. Postat ćemo izuzetan čovjek i posjedovati ključ za mir, blaženstvo i za život o kojem smo dosad samo čitali u svetim knjigama. Stoga: "Ustani i probudi se!", prije nego postane prekasno tu znanost primijeniti u praksi.

Ako pažljivo promatramo proces umiranja čovjeka, vidjet ćemo da se njegove zjenice okreću prema gore (nakon toga se mogu ponovno vratiti u normalan položaj) i tada je on u nesvijesti. Međutim, kad se zjenice povuku još više prema gore, tada čovjek umire. Život se povlači prema mjestu gdje je korijen očiju i gubi vezu s fizičkim tijelom i osjetilnim organima.

Poznavanje tog procesa i metode koja nam omogućava da ovim putem idemo za vrijeme života, rješenje je problema smrti. Za to nam nisu potrebne tjelesne vježbe, ne moramo uzimati droge ili nečemu slijepo vjerovati. Tajna života i smrti bit će sasvim lako riješena uz pomoć Učitelja-sveca; On će vam dati jedno iskustvo tog procesa i postaviti vas na autocestu prema unutarnjim

nivoima. On je i dalje Snaga koja je za to odgovorna, čak i kada djeluje indirektno, kroz opunomoćenu osobu. Fizička udaljenost Učitelju je nevažna.

Ono što dobivamo ovim procesom ne može se opisati riječima. Za vrijeme Inicijacije tražitelj vidi istinsko Svjetlo u sebi, dok je u normalnim uvjetima unutarne oko pokriveno debelim slojem tame. Tražitelj tada spoznaje da tradicija paljenja svijeća u crkvama i hramovima služi prisjećanju na nebesko Svjetlo u nama.

Kako čovjek napreduje na Putu, tako to Svjetlo postaje sve jače i svjetlije, i naposljetku sjaji poput nekoliko sunaca zajedno. Tada on shvaća da je unutarnji Ton koji bez prestanka odzvanja i s kojim je došao u kontakt, ona božanska veza koju je Krist nazvao Riječ, i koja se u Kuranu spominje kao Kalma, Nida- i-Asmani, a u Vedama Nad, u Upanišadama Udgīt. Sljedbenici Zoroastre zvali su je Sarosha, a Sveci i Učitelji Naam i Shabd.

Nakon određenog vremena, tražitelj iznutra susreće Učitelja, razgovara s Njim licem u lice i od tog trenutka je potpuno siguran i uvjeren u Njegovu milost, vodstvo i zaštitu, ma gdje god bio – čak i na drugom kraju svijeta. Sad mu ovaj jasni dokaz daje povjerenje u sebe i u ovu znanost. On se od tog trenutka može nazvati teistom u pravom smislu riječi i može se samo nasmiješiti onima koji tvrde da je religija raj za lude, izmišljotina lukavih svećenika ili opijum za narod. On je u ovom životu našao siguran prilaz vratima raja i na pragu je otkrivenja, vanjskog i unutarnjeg, tajni prirode. On zaista "kuca na vrata raja" ili "kuca

iznutra". Ako mu netko u tome proturiječi, njegova vjera u ovu znanost neće biti poljuljana jer ga Učitelj vodi iznutra. Smrt postaje proces kojeg učenik prolazi svojevolutno. Prošlost, sadašnjost i budućnost stapaju se u jedno, i on na dlanu drži neoborivu istinu, bit postojanja. Oslobođen tijela, koje mu se sad čini poput ljuske bez jezgre, on spoznaje da je duša nerazdvojni dio vječnog Duha, i stremlje naprijed, prema svom prazvoru. Svijet mu se čini poput sna, no prema uputama svog Učitelja, vraća se natrag u svoj svjetovni život, mudar i neustrašiv u obavljanju svojih dužnosti.

Preduvjeti za tražioca na Putu

Kao i u svakoj drugoj znanosti, i ovdje se traže određene predispozicije ili preduvjeti prije nego se može postići veći napredak. Bračni život, zahtjevan posao ili nedostatak sredstava za život nisu uistinu zapreke. Ovdje nam ne koriste ugledan društveni položaj, veliko bogatstvo ili pripadnost nekoj određenoj vjeri.

Gdje god bio, čovjek mora težiti dobrom karakteru, samokontroli i čistoći srca. Čistoća srca u mislima, riječima i djelima od izuzetno velike su važnosti. „Blagoslovljeni su oni čista srca jer oni će vidjeti Boga“. Život visokih etičkih i moralnih

vrijednosti odskočna je daska prema duhovnosti, iako duhovnost nije samo etički život. To uvijek moramo imati na umu.

Život čovjeka može se podijeliti na dva aspekta: 1. Prehrana i 2. Njegov odnos prema drugima.

Kod prvog aspekta, temeljni preduvjet su vegetarijanska prehrana i uzdržavanje od alkohola i opojnih droga. "Ne ubij" kao i "Živi i pusti druge da žive", trebaju biti naše smjernice u životu. Tijelo je hram Božji i sveto mjesto. Ne smijemo ga zapostavljati ni zloupotrebljavati, već se o njemu brinuti najbolje što možemo, i prikladno ga održavati. Moramo izbjegavati sva opojna sredstva jer nas čine bolesnima i slabe našu svijest.

Što se tiče našeg odnosa prema drugima, trebali bismo sijati sjeme dobrote kako bismo dobili njegove plodove. Najpotrebniji su nam ljubav i poniznost. "Ponašaj se prema drugima onako kako bi želio da oni budu prema tebi". "Volite i pripast će vam svi blagoslovi." "Voli neprijatelje svoje i čini dobro onima koji prema tebi loše postupaju". Bog boravi u svakom životnom obliku i onaj tko voli Boga, voljet će i Božju kreaciju. Voljeti Boga znači voljeti cijelo čovječanstvo. Uz to bismo trebali pošteno zarađivati za život i dijeliti s drugima. To nisu prazne riječi, već mudar i razuman savjet.

Karma (djela i njihove posljedice)

Svaka misao, svaka riječ i djelo moraju biti obračunate i naplaćene. Svaka radnja ima svoj učinak, i tako svako djelo ima posljedicu. Uklonimo li uzrok, nestaje i posljedica. To su učinili Učitelji koji su se uzdigli iznad tih zakona. No svi ostali ljudi vezani su okovima karme, a ona je glavni uzrok našeg bivanja u tijelu i lukava zamisao prirode kojom održava ovo fizičko bivanje. Zakon karme zadužen je za to da sve bude naplaćeno, po principu *oko za oko i zub za zub*, u obliku radosti ili patnje. To je kao bič u skrivenoj ruci prirode. Um privlači karmu, dušu pokriva omotačem i vlada tijelom preko osjetila i osjetilnih organa. Iako duša daje umu snagu, um je zadobio prevlast i vlada nad dušom, umjesto obrnuto. Stoga je zadobivanje kontrole nad umom prvi korak u smjeru duhovnosti. Pobijediti um znači pobijediti svijet. Čak ni veliki jogiji i mistici koji se mogu uzdići u relativno visoka duhovna područja nisu pošteđeni zahvata karme.

Učitelji dijele karmu u tri različite grupe:

1. *Sanchit* - uskladištene karme

Nastale su kao posljedica i dobrih i loših djela, a zaradili smo ih i sakupili u svim ranijim tijelima u redosljedu stvorene kreacije, koje nam se računaju počevši od dana kad se na Zemlji pojavio život. Na žalost, čovjek o njima i njihovom dometu ne zna ništa.

2. *Pralabda* (sudbinske karme)

Na osnovu ovih karmi čovjek je dobio ovo sadašnje tijelo i mora ih u ovom životu otplatiti. Reakcije tih karmi dolaze neočekivano i neopaženo, a mi nad njima nemamo nikakvu kontrolu. Bile one dobre ili loše, mi ih moramo podnijeti i "odraditi", bilo s osmijehom ili u suzama, sve ovisi o nama.

3. *Kriyaman* (posljedice djela koja činimo u sadašnjem tijelu)

Ove karme se razlikuju od prethodnih po tome što je u sadašnjem tijelu čovjek u određenoj mjeri slobodan da čini točno ono što želi. Bili mi toga svjesni ili ne, ta djela donose plodove. Posljedice nekih od tih djela moramo požnjeti prije nego umremo, a ostatak se prenosi u Sanchit skladište.

Karma je uzrok ponovnog rođenja, a svakom rođenju opet slijedi smrt. Tako se nastavlja ciklus radosti i tuge koji prate rođenje i smrt. "Ono što misliš, to i postaješ" nepromjenjiv je zakon prirode kroz čije djelovanje ovaj univerzum i postoji. Ma kako pravedan ili genijalan čovjek bio, on ne može biti slobodan tako dugo dok je u njemu i najmanji trag karme. Nepoznavanje zakona nije nikakva isprika. Kod zakona koje donosi čovjek, u određenim slučajevima može biti ustupaka ili olakotnih okolnosti, no kod zakona prirode nema ustupaka.

Molitva, ispovijed i pokajanje mogu nas na neko vrijeme emotivno umiriti, no ne mogu prevazići karmu. Sva karma mora biti potpuno otplaćena prije nego dosegneмо vječno oslobođenje.

Uznemiren ovim činjenicama, čovjek traži utjehu u pobožnim doktrinama ili se, kad shvati da su i dobra i loša djela okovi, jedni od zlata, a drugi od željeza, okreće odricanju od svijeta. Različite vjere obećavaju pomoć, no čovjek uskoro spoznaje da je to samo privremeno. Kako Učitelj prilazi rješavanju ovog problema? Za vrijeme inicijacije Učitelj započinje proces uništavanja svih karmi iniciranog, daje mu vezu sa strujom Tona, čijim se prakticiranjem spaljuje skladište sanchit karme. Proces je sličan onome kad se šaka kukuruza stavi u tavu i zagrijava, uslijed čega zrno puca i gubi sposobnost klijanja.

Zatim se rješava račun kriyaman karmi. Nakon što je upozorio učenika da ne otvara novi račun loših djela, a jedan dio je učenik već učinio u svom životu do trenutka vlastite inicijacije, savjetuje mu da vodi čisti život i svakodnevnom samoanalizom iskorijenjuje sve nesavršenosti u sebi. Sveci ne diraju pralabd karmu jer je ona razlog postojanja ovog fizičkog tijela koje bi inače nestalo kao posljedica uplitanja u zakone prirode. Tako na kraju ostaje mala količina karme koju učenik mora podnijeti u fizičkom tijelu preostalih godina svog života, no i ona je ublažena milošću Učitelja. Zakon milosti jako pomaže, a učenika koji iz ljubavi i predanosti sve nade polaže u Učitelja, ne povrjeđuju bolne reakcije prošlih karmi. U trenucima nevolja, briga i problema, Učitelj nam pruža utočište. On djeluje neprimjetno na bilo koju daljinu. Kao što majka za vrijeme operativnog zahvata drži bolesno dijete čvrsto u svom naručju kako ne bi osjećalo nikakvu bol, tako nas i Učitelj drži u svom nježnom zagrljaju.

Iz obilja suosjećanja, ljubavi i dobrote, sveci povremeno preuzimaju na svoja leđa neke karmičke patnje svojih učenika. Za predanog učenika ne postoji posljednji sud nakon smrti. Za njega je Učitelj sve.

Zašto Učitelj-Svetac sve to preuzima na sebe? Zato jer je naslijedio milosrdnu prirodu od svevišnjeg Boga i On ga je opuno-moćio da osobno dijeli to blago milosti. Stoga se Učitelj poštuje poput Boga. U učenju Sant Mat postoji mnogo knjiga napisanih u hvalu Učitelja i premda bi se moralo napisati još mnogo više knjiga o njima, one ne bi mogle odraziti veličinu njihove ljubavi i dobrote.

Vrijeme baca veliku sjenu na čovjeka, on mora naporno raditi kako bi išao u korak s promjenama. Toliko je zaokupiran svojim vanjskim potrebama i željama da potpuno zaboravlja na zadovoljstvo, suosjećanje i ljubav. Pet smrtnih grijehova - požuda, ljutnja, pohlepa, vezanost i taština – opkolili su ga i uhvatili u mrežu, te on posrće i priziva Nevidljivu Božju snagu u pomoć. Time je potaknuta nebeska milost i kad vremena postanu teška

Svemogući šalje putem Učitelja sve veću i veću pomoć. Tako je i u ovoj Kali Yugi – Željeznom dobu.¹

¹ Prvo objavljivanje ove brošure bilo je 1955. godine. Tada je trajalo tzv. Željezno doba. Mi sada živimo u vrijeme samog početka trajanja Zlatnog doba.

Zaista je vrlo teško vjerovati da se itko može uzdići iznad gore navedenih pet strasti i ući u Kraljevstvo nebesko za vrijeme ovog života. Cijelo čovječanstvo je pod kontrolom ovih *pet*, a Učitelj je jedini koji može spasiti čovjeka od njihovih pipaca.

Svi mi tražimo siguran dokaz prije nego se nečemu predamo, a Učitelj to čini tako da nam daje iskustvo životnog impulsa ili Naama (Riječi) i određenu unutarnju viziju.

Najbitnije je doći u vezu s Učiteljem. Držimo li se podalje od Njega i oslonimo samo na sebe ili na tradiciju i svećenike, koji su isto tako u neznanju kao i mi sami, izgubit ćemo kontakt s tom Snagom. Kao što se kaže: “Kad slijepac vodi slijepca, oboje padaju u jarak”.

Ravnodušnost, odbijanje ili nevjerica neće nam pomoći u trenutku smrti - kad priroda sprovede zakon koji vrijedi za sve. Naš položaj sličit će golubovom koji, vidjevši da mu se približava mačka, zatvara oči i vjeruje da mu ona ne može naškoditi. No samo u nekoliko trenutaka mačka će moćnim zubima ugrabiti jednu pticu. Tada je prekasno misliti na bijeg. Stoga iskoristite vrijeme dok vam je još na raspolaganju!

Duhovnost

Možda bi bilo dobro na ovom mjestu objasniti značenje izraza "duhovnost", jer se ona često miješa sa slijepim vjerovanjem u svete knjige, prikazivanjem čuda, nadnaravnim sposobnostima ili jogijskim moćima. Duhovnost je unutarnje iskustvo, a počinje tamo gdje završavaju sve filozofije i prakticiranja joge. To je iskustvo duše. Kad netko kaže: „Ja sam tijelo“, taj se osjećaj temelji na intelektu i definira kao neznanje. Kad netko kaže: „Ja nisam tijelo, ja sam probuđena duša“, to je naučeno znanje ili samo teorija; no kad on stekne pravo iskustvo duše samoanalizom i dođe u vezu sa Naddušom, to se naziva duhovnost.

Prva praktična lekcija počinje kad se duša potpuno povuče iz fizičkog tijela uz milost praktičnog Učitelja. Nitko se ne može povući i odvojiti od fizičkog tijela bez pomoći. Ako netko tvrdi suprotno i misli da može, zavarava samoga sebe. Svi pokušaji bez pomoći Učitelja, koji je jedini kvalificiran da daje ovo iskustvo, završit će neuspjehom. Učitelji dolaze da podijele ovo duhovno blago tražiteljima istine.

Duhovnost se ne može ni kupiti ni naučiti, njom se možemo "zaraziti" kroz kontakt s duhovnim ljudima. Osim toga, darovi prirode, poput zraka, vode, svjetla itd., besplatni su.

Tako je i duhovnost dar prirode i Učitelji je također daju besplatno. Jednako tako, duhovnost se ne može naučiti iz knjiga, što potvrđuju sve svete knjige. One su vrijedni zapisi unutarnjih duhovnih iskustava drugih ljudi. Knjige upotpunjavaju praznine u povijesti i sadrže poruke prijašnjih Učitelja koje nam pomažu da provjerimo činjenice koje otkriva živući Učitelj, i time učvršćuju našu vjeru u ovu znanost.

Čovjeka je zbunjen različitim prijevodima, interpretacijama i izlaganjima. Budući da se oni razlikuju jedni od drugih, umjesto da ga umire, samo još više zbunjuju i uznemiravaju njegov um. Čovjekov egoizam razvio je stotine religijskih krugova koji umjesto ljubavi streme odvajanju i uskogrudnoj ortodoksnosti kao i razgraničavanju, a ne povezivanju. Rastrgan emocijama koje stvaraju sukobe, u čovjeku se rađaju mržnja i misli na rat.

Da bismo razumjeli znanost Učitelja, dolazimo na satsang na kojem se raščišćava većina naših sumnji. Njegovi direktni odgovori pomoći će otkloniti i najmanju sumnju. Sva pitanja biti će mirno razmotrena, bez dugih diskusija. Svatko će dobiti istu pažnju, bilo da je bogat ili siromašan, nižeg ili višeg društvenog statusa, kao što se liječnik odnosi prema bolesnicima. Istinski Učitelj vidi i dobro i loše u čovjeku tako jasno kao što se kroz staklenku vidi sadržaj marmelade; no on to ne otkriva. Kad sjedimo ispred Njega, čak i ako ne razumijemo Njegov jezik, dobit ćemo nešto, poput mirisa koji se širi zrakom u trgovini parfema. Učitelj dijeli blagoslove kroz svoje poglede, a njih hvataju oni koji čeznu. Njegove oči zrače ljubav.

Kriterij za prosudbu pravog Učitelja

Ne prosuđujte učitelja po vanjskom izgledu, porijeklu, odjeći, nacionalnosti, načinu ponašanja ili društvenom položaju ni po broju knjiga koje je napisao ili po onome što o njemu govore ljudi. Nakon što primite unutarnje iskustvo koje vam je obećao, prosudite s ove povišene perspektive. Kriterij po kojem se može prepoznati pravi Učitelj je osobno unutarnje iskustvo. Samo onaj koji stvari vidi s duhovne perspektive - čovjeka sa svim njegovim problemima, poteškoćama i bespomoćnosti, i samo onaj koji je detaljno proučio probleme s kojima se suočava čovječanstvo, može nam dati i njihovo rješenje. On je u stanju razviti i voditi čovjeka na vidljiv i nevidljiv način, moralno i duhovno, u teoriji i praksi. Samo takva osoba sposobna je preuzeti odgovoran posao Učitelja. Blagoslovljen je onaj koji osjeti ogromnu sreću i čežnju u srcu kada čuje da ovakav Učitelj postoji i da je blizu.

Duhovnost je znanost koja je jednostavnija i lakša od svih ostalih znanosti. Čovjek se ne mora iscrpljivati do iznemoglosti, već se truditi da se etički i moralno oblikuje kako bi dosegao vrhunac ljubavi, iskrenosti i poniznosti, a što će razviti potrebno stanje prijemчивosti. Sve ostalo leži u rukama Učitelja. Ponavljam, pokret, koliko god izvana djelovao duhovno ne bi se smio prosuđivati po broju sljedbenika. Dobar govornik može svugdje privući mase ljudi, iako njegov govor u sebi ne mora sadržavati išta suštinskog ili uvjerljivog. Duhovnost nije isključivo pravo

neke obitelji ili nekog mjesta. Štoviše, ona je poput mirisnog cvijeta koji raste tamo gdje odredi priroda i oko kojeg se sakupljaju pčele kako bi uživale u njegovom nektaru.

Učitelji ne trče za slavom, premda ju oni svakako zaslužuju. Čak i u svakodnevnim razgovorima možemo ih čuti kako kažu: "Sve je to milost mog Učitelja, nisam ništa ja učinio. Moj Učitelj zaslužuje svu pohvalu i sve je to njegova zasluga." Ovakva poniznost uzdiže ih daleko iznad niskog nivoa egoizma koji je posvuda na ovom svijetu.

Učitelji su dolazili u svim vremenima kako bi ljudima približili ovu prirodnu znanost. No s njima dolaze u vezu samo oni koji su nezadovoljni ovim svijetom. Oni koji vole svjetovne atrakcije, zabavu i luksuz, okreću im leđa. Oni u čijim su srcima zamrli svi plemeniti osjećaji, ne samo da postavljaju svecima mnogobrojne prepreke na put, nego ih i podvrgavaju različitim vrstama mučenja, kao što možemo vidjeti iz života Isusa, Guru Nanaka, Kabira i drugih.

Učitelji su dolazili u prošlosti, dolaze i danas, i nastaviti će dolaziti u budućnosti za duhovno dobro ljudi. Činjenica da nakon odlaska jednog Učitelja iz tijela, na temelju čijeg je učenja nastala jedna religija, ljudi misle i duboko su uvjereni da duhovnost pripada samo toj religiji i da su samo njihove svete knjige jedini vodič - pokazuje koliko je čovjek nepromišljen.

Kako možemo razlikovati pravog od lažnog Učitelja? U biti ne postoji nikakav kamen spoznaje ili neka čarobna formula, već

samo vlastito iskustvo kojim možemo razlikovati pravo od krivog, istinito od lažnog i stvarnost od iluzije. Tako je kralj Janak (otac Site iz Ramayane) bio spreman platiti veliku sumu novaca za teoretsko znanje o ovoj znanosti. U njegovo vrijeme, samo je Yagyavalkya, i pored svih rišija, jogija i munija u Indiji, to učinio i osvojio je nagradu. Međutim, Yagyavalkya je imao moralnu veličinu priznati: "Gargi, poznajem ovu znanost samo u teoriji, ali nemam nikakvo osobno iskustvo."

Kralj Janak drugom je prilikom proglasio da želi dobiti praktično iskustvo ove znanosti do točno određenog dana i u što je kraće vrijeme moguće i to iskustvo nije smjelo trajati duže od vremena koje je potrebno da se zajaši konj i stave noge u stremen. Bili su pozvani veliki jogiji i rišiji iz cijele Indije, no zakazanog dana samo je jedan čovjek istupio naprijed kako bi prihvatio izazov. Bio je to Aštavakra, grbavac s osam grba na tijelu. Svi prisutni smatrali su ga luđakom i glasno su se nasmijali kad se pojavio. No Aštavakra je rekao kralju: "Kako možete očekivati da dobijete duhovno iskustvo od ovih postolara koje ste okupili? Njihove oči mogu vidjeti samo kožu tijela, a ne i ono što je unutra?" Nakon toga, kralj je od njega dobio (unutarne) iskustvo u zadanom roku.

Činjenica da je u vrijeme kad je duhovnost bujala samo jedan čovjek istupio naprijed i prihvatio izazov, potiče nas na razmišljanje. U današnje vrijeme, u kojem je materijalizam na vrhuncu, Učitelji ne rastu poput gljiva u šumi. Zato mi moramo tražiti i ne dozvoliti da nas lažna propaganda, tuđa svjedočanstva,

slijepo vjerovanje, obećanje buduće sreće, izgledi za stjecanje položaja, bogatstva i zadovoljstva zavedu na krivi put.

Učitelji su kompetentni dati život milijunima ljudi koji k njima dolaze. Oni su djeca svjetla i daju svjetlo cijelom čovječanstvu.

Slijepo vjerovanje je jedna od glavnih prepreka koju treba prevazići. Ako nešto samo slušamo, čitamo ili slijedimo, a ne istražimo kuda nas to vodi, to je samo slijepo vjerovanje. Ako je netko nepažljiv i zaboravlja na cilj dok slijedi određene duhovne metode i ne vidi približava li se tom cilju ili ne, tada je to još uvijek samo slijepo vjerovanje.

Kada dođemo k Učitelju i pažljivo slušamo njegova objašnjenja o samospoznaji koja se doseže samoanalizom, potkrepljena s nekoliko dragocjenih citata različitih svetaca - intelektualno smo uvjereni i krećemo na put. Na početku, samo vjerujući, slijedimo riječi Učitelja, kao kad radimo neki eksperiment. To je prvi korak učenja o Stvarnosti. Dobili smo iskustvo iz prve ruke, kakvo god ono bilo, uvjerali se i sad napredujemo iz dana u dan.

U današnje vrijeme čovjek sluša govore, predavanja, propovijedi, prihvaća ih i u njih vjeruje čitav svoj život i uzima zdravo za gotovo da se nalazi na putu spasenja. No kada dođe vrijeme smrti, on u njenim patnjama, boli zbog rastanka i strahu od nepoznatog, spoznaje svoju grešku. Njegova cijeloživotna navika vezivanja za tijelo obuzima sve njegove misli, dok istovremeno prijatelji, liječnici, rodbina i svećenici stoje bespomoćno kraj njega i očajavaju.

Upravo nam je tada od velike pomoći znanost Para Vidye. Ona u velikoj mjeri olakšava povlačenje duše iz tijela, a Učitelj se pojavljuje da ju primi i vodi u onostrano. Onome tko je stekao ovo iskustvo, smrt je najsretniji događaj i poput vjenčanja, sjedinjenje sa Voljenim. On je već posjetio više duhovne predjele i uvjerio se u njihovu uzvišenost, i prelazi ih bez bojazni. Moj Učitelj, Hazur Baba Sawan Singh, želeći naglasiti važnost prakticiranja duhovnih vježbi, znao je učenicima reći: "Idite k učeniku koji je na samrti i uvjerit ćete se u to". Sveci vjeruju u spasenje u ovom životu, a ne tek nakon smrti. To je zaista jednostavna i laka znanost, i učenik se nikada ne bi smio zadovoljiti samo sa svojom inicijacijom ako nije dobio duhovno iskustvo. Trebao bi zato redovito posvećivati vrijeme duhovnim vježbama i obavijestiti Učitelja o svom napretku. Trebao bi čitavo vrijeme tražiti vodstvo Učitelja, osobno ili preko pisma, bez primisli o tome da ga smeta. Učitelj intuitivno poznaje učenikovo stanje i može većinu njegovih teškoća ukloniti putem misli ili na neki drugi način. No on želi da sve teškoće koje učeniku stoje na putu duhovnog razvoja budu zapisane i dane mu na znanje.

Drevni put Surat Shabd joge ili Para Vidye, put je kojim mogu ići muškarci, žene i djeca svih uzrasta, bez ikakvih problema, za razliku od drugih metoda koje zahtijevaju komplicirane, vrlo naporene vježbe i kontrolu disanja. Te metode uglavnom vode do niskog stupnja samokontrole i sticanja nekih nevažnih sposobnosti. Preduvjet za korištenje tih metoda su snažna fizička konstitucija i vrlo hranjiva prehrana. Učitelji ih smatraju neprikladnima za ovo doba i opasnim za tijelo.

Znanost

U fizičkom tijelu djeluju dvije glavne struje koje kontroliraju život: jedna je struja kretanja (disanje ili prana), a druga je osjetilna struja koja se može nazvati pažnja ili surat. Učitelji ne pridaju važnost ovoj prvoj struji kako se ne bi ometalo disanje i tok životnih procesa. Osjetilna struja račva se kroz čitavo tijelo, no njen glavni centar leži između i iza obrva. Tu je i sjedište uma. Mi moramo povući osjetilnu struju ili duh (dušu) do njegovog središta.

Inicijacija

Um ne želi dozvoliti čovjeku da spozna svoju dušu. Um po svojoj prirodi traži zadovoljstva i teško je smiriti njegova stalna kretanja. Najbolji način kako ga smiriti je uskladiti se s unutarnjom strujom Tona i vježbati koncentraciju. Nije važno kojoj vjerskoj zajednici ili društvu čovjek pripadao. Ne treba se preobratiti, već može ostati tamo gdje jest. Nema krutih i strogih pravila ni rituala i ceremonija, nema pompe i šoua, davanja poklona, čak niti cvijeća. Sve što učenik treba učiniti jest ući

unutra, kao da je njegovo tijelo laboratorij. Što se tiče teorije, on treba razumjeti slijedeće, a to je u kratkim crtama ono što će čuti na satsangu:

1. Učitelj nije tijelo, on je Snaga koja djeluje kroz tijelo i koristi ga kako bi učila i vodila čovjeka, na slian način kao što se duh služi medijem. Samo u ljudskoj formi Učenik može prepoznati svog Učitelja u duhovnim regijama i ovdje na zemlji.
2. Učitelj je Shabd, Word, Naad, itd., što se odnosi na Boga-u-izražaju, Snagu principa Svjetla i Tona. Kad smo u vezi s ovom Snagom, ona nas vodi u naš pravi Dom.
3. Riječ je zadobila tijelo kako bi pružila utjehu onima koji su razočarani životom i koji čeznu za trajnom srećom i mirom daleko od svijeta i njegovih briga. Biblija kaže: "Riječ je postala tijelom i boravila među nama". Jednom kad učenik dođe u vezu s Riječi (što daje Učitelj u vrijeme inicijacije), zvučni oblik Riječi boravi u njemu u svakom trenutku dana i noći i nikada ga ne napušta. Čak i nakon završetka čovjekove fizičke egzistencije na zemlji, pratit će ga i biti s njime sve dok on ne dosegne svoj krajnji cilj. Riječ je isto tako poznata i kao Glas Božji ili Struja Tona i ona je impuls Života koji Učitelj daje u vrijeme inicijacije. Može ga se čuti kao zvuk koji dolazi izdaleka i postepeno se razvija u takvu ljepotu koja se ne može usporediti ni s jednim zvukom na ovoj zemlji. To je voda Života, izvor besmrtnosti, eliksir Života, nektar duhovnosti, o njemu govore svete knjige.

4. Čovjek posjeduje unutarnje oko kojim može u sebi vidjeti sve te više regije kad kompetentan živući Učitelj makne veo. U tom stanju on ostaje potpuno svjestan i doživljava prekrasna iskustva. Put do viših regija bez kompetentnog Učitelja pun je opasnosti.

Simran

Učenik prilikom inicijacije dobiva sveta imena koja treba ponavljati, kao štit od svih opasnosti. Ona također djeluju kao lozinka za sve duhovne nivoe, daju snagu i otpornost tijelu i umu u vrijeme teškoća i problema, približavaju dušu Učitelju, omogućavaju koncentraciju i daju mnoge druge različite sposobnosti. Simran koji daju takozvani učitelji samo je niz riječi. No te riječi dobivaju naboj pažnjom i milošću pravog Učitelja.

Inicijacija počinje objašnjavanjem i opisivanjem duhovnih regija i načina na koji se treba slijediti put. Praktična strana inicijacije sastoji se od otvaranja unutarnje vizije kako bi se mogle vidjeti unutarnje regije s njihovim posebnim nebeskim svjetlima, i od kontakta sa božanskom vezom ili principom Tona. Svakodnevno prakticiranje slušanja Tona u kombinaciji sa simranom zove se meditacija. Uz to, Učitelj daje instrukcije o čistom i jednostavnom životu, potrebi redovitog posvećivanja tim prakticiranjima i druge korisne savjete. Čitava ceremonija

traje dva do tri sata. Uz to, i stariji i noviji učenici trebaju voditi dnevnik duhovnog napretka kako bi se njihove greške s vremena na vrijeme korigirale i da bi mogli napredovati.

Čuda

Učitelji-sveci učenicima nikada ne pokazuju čuda, osim u rijetkim slučajevima pod određenim okolnostima. Čuda su u skladu sa zakonima prirode, no ipak su strašna mreža koja nas veže i u suprotnosti su s najvišim idealima čovjeka na njegovom putu približavanja Svemogućem Bogu. To su stvari za koje se prosječan čovjek ne zanima - iz jednostavnog razloga što iziskuju ogromnu samokontrolu i vježbu uma i ograničenja koje on ne želi tolerirati ili slijediti. Čudesnim moćima stečenima nakon dugo vremena može se činiti dobro ili loše, a budući da se koriste pretežno za loše stvari, korištenjem više štete, a budući da se koriste smatraju ih bolešću. Učitelji posjeduju vrhovnu moć, no njihova misija je sveta. Učenik čije unutarnje oko je otvoreno vidi mnogobrojna čuda na svakom koraku. Odbiti vjerovati u Učitelja dok ne vidimo čuda budalasto je isto kao i naše odbijanje da vjerujemo da je neka osoba bogata dok nam ne pokaže sav svoj novac. On svo svoje bogatstvo možda drži u banci i želi ga potrošiti onako kako on to želi i nije mu važan javni aplauz ili odobravanje. Od nekoliko tisuća ljudi u publici koji gledaju mađioničara dok izvodi trikove, samo će jedan mali broj biti uveden u to umijeće. Oni koji samo žele vidjeti čuda nisu istinski tražitelji.

Općenito

U današnje vrijeme svijet čezne za boljim razumijevanjem, mirom i rješavanjem sukoba. Ova znanost samoanalize koja otkriva bratstvo svih ljudi i očinstvo Boga, lijek je kojim se može ponovo uspostaviti zdrava kultura i propagirati harmonija među ljudima. Onaj tko tvrdi da voli Boga kojeg ne može vidjeti, ali ga nije briga ili ne voli svoje bližnje koje vidi, zapravo je izgubljen. Voljeti, poštovati i biti zahvalan našim bližnjima isto je kao i voljeti i poštovati Boga. Isto tako, ljubav prema vidljivom Učitelju, našoj najbližoj vezi s Bogom, u biti je ljubav za vrhovnog Oca. Mi bismo stoga trebali procijeniti dubinu Božjeg milosrđa i milosti kroz Učitelja-sveca koji je vidljiv predstavnik Boga. Njegov cilj je duhovnost, a ne idolopoklonstvo. Atmosfera u kojoj se ovaj istinski Učitelj kreće zrači mirom i ljubavlju koji djeluju na one koji dolaze u vezu s njim. Čak i slova koja on piše ili koja su napisana o njemu, nose valove ushićenja koji dodiruju i najdublje krajeve srca.

Učitelj dolazi prije Boga. Takva osobnost je bio Učitelj Hazur Baba Sawan Singh Ji Maharaj, koji je proveo mnogo godina sa svojim učenicima i sada, čak i nakon što je napustio tijelo, i dalje bdije nad svojim voljenima i nad onima koji su osjetili ljubav i iskrenost u srcu nakon i samo jednog susreta s njim. Ljubav ne poznaje pravila i On se još uvijek pojavljuje u svom blistavom obliku, čak i na nižim duhovnim predjelima, za njihovo dobro. Ne jedan, već stotine mogu svjedočiti ono što bi ljudi u neznanju

nazvali iluzijom. Na fizičkom planu, On i dalje ljude obasipa svojim blagoslovima kroz svog posrednika na *Ruhani satsangu*², u Sawan Ashramu, koji ih sad vodi u svim duhovnim pitanjima. Jedna žarulja zamijenjena je drugom. Ista Snaga djeluje i isto svjetlo sad svjetli kroz novu žarulju. Svi koji se približe Učitelju dobivaju pozitivna iskustva. Svi koji žele iskoristiti ovu zlatnu priliku moraju samo doći u vezu s Učiteljem i njihova želja će biti ispunjena, njihovo srce preplavit će sreća, a njihova umorna leđa oslobodit će se tereta briga.

² Godine 1955. postojao je Ruhani Satsang, organizacija koju je osnovao Kirpal Singh na inicijativu svog duhovnog učitelja Baba Sawan Singha. No u svibnju 1974., nakon što se održala Svjetska konferencija Unity of Man, Kirpal Singh je napisao kružno pismo u kojem je dao smjernice o daljnjoj misiji Unity of Man.

Odlomak iz kružnog pisma Kirpal Singha, svibanj 1974.:

Održavanje Svjetske konferencije o Jedinstvu čovjeka, u veljači 1974. godine u New Delhiu, bio je glasan poziv svijetu. Ta konferencija, možda prva te vrste od vremena Ashoke Velikog, održana je sa razine čovjeka, sa plemenitom svrhom da se potiče univerzalno bratstvo koje vodi do univerzalne harmonije. Ova poruka o jedinstvu čovjeka mora doprijeti do svakog ljudskog srca, bez obzira na religijski ili društveni položaj, biti shvatljiva svakome i omogućiti mu da je živi u praksi i dijeli s drugima; na taj način bi se moglo promijeniti cijelo ljudsko društvo. Iskreno govoreći, jedinstvo već postoji: jedinstvo čovjeka – svatko je rođen na isti način i sa istim povlasticama od Boga; jedinstvo duše – ona je kap oceana Svesvijesti koju zovemo Bog i koju štujemo kroz razne nazive, ali smo to jedinstvo zaboravili. Gradivo se samo mora ponovno obnoviti.

Misija Jedinstva čovjeka, koja je takoreći rasprostranjena širom svijeta, ne namjerava ni na koji način utjecati na postojeći društveni i religijski poredak. U biti, svatko bi trebao, na svoj način kao i dosad, nastaviti raditi za dobrobit čovječanstva. Ta misija mora, koliko god je moguće vlastitim sredstvima, poslati jasan poziv za jedinstvom čovjeka što većem broju ljudi; tako da ta poruka prevaziđe barijere nesuglasica i uzajamnog nepovjerenja i dopre do svakog ljudskog srca. Nadalje, ova misija

ne bi se smjela provoditi intelektualnim nadmetanjem, već u najboljoj namjeri i s iskrenom željom da jedinstvo zaživi u praksi i postane istinski živa snaga. Ona se mora širiti metodom samodiscipline i vlastitog primjera, a ne izjavama i proglasima.

Bilo bi mudro pojasniti da se akcija Jedinstvo čovjeka (Unity of Man) ne smije provoditi na nivou religije i da ni na koji način ne smije utjecati na religijski ili društveni poredak. Ona treba u praksi steći blagoslov i potporu svih onih koji vjeruju u postavke Jedinstva čovjeka i dati joj snagu tako što će doprijeti do svakog ljudskog srca i i uvjeriti ga o potrebi da te postavke prihvati u svakodnevnom životu. Ona neće imati veze sa Ruhani satsangom niti sa bilo kojom sličnom organizacijom. Oduševljenje njenih poklonika bit će istinska snaga koja djeluje iza svega.

Detaljne informacije o knjigama i publikacijama na stranici:

www.unity-of-man.org

Fotos: Archiv Unity of Man St. Gilgen,

Christian Korn